

Fjeringar

Basic info

Fjering blir mellan 65 och 70 år beroende på vad de har jobbat med under sina liv. Det är inte ovanligt att de med mest slitsamma jobb dör innan de blir 50 år.

Fjeringarna kommer norrifrån från det nordliga Nohr och har färdats söderut för att finna nytt land.

Då Nohr har ett kallt klimat och bebos av ett folkslag som hedrar dem som dött i strid är de mer stridshärdade än de andra människoätterna.

Fjeringarna tror på kampen och ser hela livet som en kamp. Till sin hjälp har de fem Gudar; Frekke: den förste mänskliga guden, vishetens och hederns gud, Ylva: Fruktbarhetens, kärlekens och livets gudinna, Sverker: Krigets och dödens gud, Frigg: Vädrets, havets och årstidernas gudinna och Valno: alven som är skapelsens, naturen och jaktens gud.

Eftersom Fjeringarna inte tillber Rikets falska gud Sol samt att Riket var först i Trogheim har detta lett till konflikter mellan dessa.

Fjeringarna är baserade på de historiska vikingarna men det skiljer sig i levnadssätt, använder sig av det latinska alfabetet och har en annan religion.

Religion

Valno - Skapelsens, naturen och jaktens gud.

Valno är den första guden och den första alven, det var han som skapade alverna och med hjälp av dem skapade han världen. Han är även fader till Frekke och Ylva och skapade dem ur livet själv.

Valno är en tålmodig gud som främst vakar skogen och alverna, och det sägs att han fortfarande bor i djupet av de äldsta skogarna.

Det är honom man ska be till om man vill få lycka med jakten eller en lyckad färd.

Frekke - vishetens och hederns gud

Fekke är den första människan och är gift med Ylva. Han är fader till Frigg och till Sverker.

Frekke skapades av Valno och fick om uppgift att styra över människorna efter honom, han gav dem visheten och lärde dem kampen att överleva.

Frekke bor med de andra gudarna i Fästningen Tvekamp på andra sidan livet.

Frekke liknas vid en gammal man, vis, överseende och förlåtande.

Ylva - Fruktbarhetens, kärlekens och livets gudinna

Ylva är Frekkes hustru och moder till Frigg och Sverker, likt Frekke skapades hon av Valno.

Hon gav de nyvakna människorna kärleken och lärde dem att bruka jorden och att föra boskap.

Frigg är även den som vakar över de blivande mammorna, så väl människa som djur.

Frigg är modern och försvarar alltid sina barn när de ska dömas av Sverker när de kommer till andra sidan livet.

Frigg - Vädrets, havets och årstidernas gudinna

Frigg är dotter till Frekke och Ylva och styr över havet, vädret, vinden och årstiderna.

Hon är den som lärde människorna att tämja havet, vinden och att bygga båtar.

Frigg är ung och nyckfull, det är svårt att förutsäga vilket humör hon är på.

Hon är snabb till vrede om inte tillbedjan sker vid rätt tillfälle.

Det är Frigg man tillber när en lyckad sjöfärd och att skörden är av högsta vikt.

Sverker - Kampen och dödens gud,

Sverker är son till Frekke och Ylva och broder till Frigg.

Det var han som lärde människorna kampens regler och dödens grunder.

Sverker är den gud som överser hur människorna lever sitt liv och hur väl de utkämpar sin kamp. Har människan kämpat väl belönas denna med en plats i Tvekamp i gudarnas rike.

Har människan däremot fuskat, gett upp eller på ett icke ärorikt vis avslutat sin kamp straffar

Sverker denna med den värsta plågan individen kan tänka sig.

Sverker är en vis men dömande gud och ser människorna för hur de egentligen är.

Religiösa ordnar och brödraskap

Bärsärkar

Till Sverker hör det enda brödraskap som är känt och fruktat av de andra, alla dessa krigare är fanatiska i sin tro att om de dör i strid kommer de till Sverkers rike för att slås med gudarna. Brödraskapet är känt som bärsärkar och är fruktade för sitt stridsraseri och för sin stridslust. En bärsärkar ger sig aldrig i strid och slås in i det sista.

De är även kända som sköldbitare då de tenderar att bita på sina sköldar i upphetsning och i iver att få slås.

Bärsärkens favoritvapen är spjutet, likt Sverker bar Skvaldir till strid, kombinerat med en rundsköld. De bär ofta sekundära vapen så som yxor eller svärd ifall spjutet skulle brytas.

Den stora faran med bärsärkar i strid är att de riskerar att hugga ner sina egna led om de inte kommer in i närkamp snabbt nog.

De som mött en bärsärk eller sett dem slås säger att de är värre och hemskare i strid än svartbloden. Och det påstås att även svartblod backar när de ser bärsärkens framfart.

Styrelseskick

Fjerdingsland styrdes fram till för några år sedan av Ragnvald Mjöldtunna. Efter hans plötsliga bortgång, mest trolig på grund av alkoholförgiftning, tog hans fru och sköldmö Brynhilda över makten.

Brynhilda är starkt kamptroende och har alltid en völva i närheten och skulle aldrig låta någon soldyrkare diktera över henne.

I Fjerdingsland finns det fyra storhövdingar, som lyder under Brynhilda, de förvaltar alla över en del mark med hjälp av lokala hövdingar som svär storhövdingen trohet.

I hemmen är det ofta kvinnan som styr och har alla gårdens nycklar, att vara husmors fiende kan vara mer ödesdigert än att vara hövdingens fiende.

Hon styr även över trälarna och de som bor på gården.

Hövdingen styr endast de beväpnade män som finns på gården och företräder gården på tinget.

Allt som har betydelse bestäms på tinget som de viktiga hövdingarna, storhövdingarna och Brynhilda närvarar på. Tinget styrs av en utvald och framröstad tingsman som behåller posten för resten av sitt liv. Tingsmannen är opartisk och ser till att det hålls ordning under tinget.

Under tinget råder det vapenvila och stränga straff drabbar den som bryter den, både i efterlivet som i detta.

Kultur – Historia

Innan Fjerdingsarna kom till Trogheim för ca 70 år sedan, levde de i riket Nohr som ligger norr om Trogheim, där levde de länge i fred under olika konungar. De utforskade världen och blev med tiden mycket duktiga båtbyggare och handeln började blomstra med de nyfunna länderna. Men med rikedom kom begäret av makt och Nohr splittrades och drevs in i långa och blodiga inbördeskrig, tills en hövding vid namn Bengt Hjälmklyvare lyckades ena riket igen genom en hänsynslös politik och mord av sina motståndare.

En av dessa motståndare, en Hövding vid namn Ragnvald av Gutland, lyckades undkomma sitt öde att bli mördad.

Han bestämde sig att med sitt följe resa söderut över havet och slå sig ned i Trogheim och därmed fly undan sin fiende till dess att han var redo att återvända och utkräva hämnd.

När de väl kom fram till Trogheim så upptäckte de att de inte var ensamma utan att Riket redan hade koloniserat Trogheim.

De fick då välja att fösa bort de som bodde där eller resa hem och möta en säker död. Valet blev enkelt och de bestämde sig att med vapenmakt föra bort de olycksaliga som bodde där.

De slog sig sedan ned när de hade föst bort Riket och grundade byn Nohrby och döpte sitt rike till Fjerdingsland.

Inte långt senare kom det fler flyktingar som hade flytt undan Bengts brutala utrensningar och Fjerdingsland var tvunget att expandera.

Med det nya trycket på att expandera och fler ankommande flyktingar hade Fjerdingsarna inget större val än att med vapenmakt ta nytt land.

När detta gick mycket enkelt och de mötte svagt och oförberett motstånd ökade maktlystnaden hos de styrande i Fjerdingsland och inte minst hos Ragnvald.

Fjerdingsarna började plundra närliggande byar och städer som tillhörde Riket. De stal allt de hade och ägde samt de som var starka nog togs som trälar.

Men detta fick ett stopp när Riket satte hårt mot hårt och Fjerdingsarna fick stora problem med deras kavalleri. Ragnvalds son Olof, som tog över tronen efter sin faders död, förhandlade fred med Riket och handeln blomstrade.

Men under ytan bubblade vreden hos Riket som ville bli av med Fjerdingsarna genom att tvinga dem att underkuva sig kyrkan på ett eller annat sätt.

När en mindre här av missionärer begav sig till Fjerdingsland för att konvertera Fjerdingsarna mötte de på hårt motstånd av folket och de började ta till med mindre heliga metoder.

Fjerdingsarna blev självklart vrede över vad som hände i deras rike och dräpte missionärerna för att sedan hänga dem i träden för att visa att deras gudar var starkare.

Det hela eskalerade till ett blodigt och långdraget krig. Fjerdingsarna använde sig av den lärdom de fick när de mötte Rikets kavalleri första gången. Efter år av stridande utan någon vinnare slutade kriget med en fredspakt där Fjerdingsarna fick behålla sin mark.

Olof, som under kriget hade blivit gammal och svag, mötte slutligen döden och nu regerade Olofs druckne son Ragnvald Mjödtonna men det var hans hustru Brynhilda som hade övertagit tronen och hade den egentliga makten, detta fortsatte även efter Mjödtonnas död.

Kultur – Klädsel

Männen använder löst sittande byxor och knälånga tunikor. Eller så bär de det som är lämpligt för yrket så att kläderna inte kommer i vägen.

Likadant är det när det kommer till de kvinnliga Fjerdingsarna, det är mycket lite som skiljer dem åt. De har alla någon form av över- och underklänning som är enkelt skurna, och anpassar klädseln för det yrke de utövar.

Till strid bär de av lägre rang vanligen lättare rustningar bestående av tjockt tyg eller läderharnesk. På huvudet har de någon enkel hjälm i läder eller plåt. Som vapen brukar de använda de redskap som de har på gården eller till jakt som te.x yxor och spjut.

De rikare av Fjerdingsmännen klär sig i pösbyxor och kaftaner i finare och färgstarkare tyger, gärna med vävnadsmönster.

För de rikare Fjerdingskvinnorna är det vanligt med en rynkveckad särk närmast kroppen, en färgstark tunika över det och en hängsle kjol ytterst uppspänd i spännbucklor i brons.

Bland de rikare är det vanligt med ringbrynja eller fjällpansar på kroppen och glasögonhjälm på huvudet när de går till strid.

Som vapen bär de vanligen svärd, yxa eller en danyxa.

Samtliga krigare bär vanligen en rundsköld som är mellan 50-80 cm i diameter med en buckla i mitten.

Det är även förekommande att de bär rustning eller vapen som de har plundrat från de bättre beväpnade av Riket.

Kultur – Ceremonier

De flesta bloten och religiösa ceremonierna hålls i hemmet eller i en liten lada nära huset där de har trästatyer som symboliserar gudarna.

Blot är ett [offer](#) i [den](#) Fjerdingsarnas tro som syftar till att vinna [gudars](#) eller [alvers](#) välvilja så att de uppfyller dess önskemål.

Det finns även platser i naturen som anses heliga så som lundar och små bäckar eller sjöar.

Det finns även större blot så som midsommarblotet och midvinterblotet. Då samlas byfolket och offerar till gudarna och har därefter en stor fest där de dricker och äter av det offerade.

Det finns även en hel del av lokala blot och ritualer.

De större bloten leds oftast av en Gode eller en Gydja då de är Fjerdingsarnas präster.

Det största av bloten är nioårsblotet som sker utanför Ekkyrkan utanför Nohrby, där man blotar totalt 76 offer. Offren kan vara allt från kaniner till människor. Dessa hängs sedan upp i den stora eken utanför Ekkyrkan.

Blotet avslutas med en stor tredagarsfest.

Bröllop i Fjerdingsland har sällan med kärlek att göra utan fungerar som en allians familjer emellan. De som ska giftas behandlas som handelsvaror av familjen fram till att giftermålet är fullbordat.

Giftermålets religiösa del leds av en Gode eller en Gydja.

Namn

Fjerdingsarna är ett folkslag som håller familjen nära, barnen döps ofta efter bortgångna släktingar för att hedra dessa.

Fjeringarna får även sitt efternamn av sin far. Som pojke får man då Faderns namn med ett tillagt son och flickorna får det samma fast med tillägget dottir.

Man kan även få ett senare efternamn av omvärlden som är baserat på något de gjort eller någon fysiks attribut t.ex. Hakon Glappkäft, Halvdan tvålfager, Harald Blåtand.

Fjeringarna använder de äldre av de svenska namnen och de som förknippas med vikingatiden.

Fjeringar och folk

Fjeringarna respekterar alver som de anser vara nästan som gudar.

Fjeringarna håller sig däremot på en armlängds avstånd från Mörkeralver eftersom man anser dessa vara nyckfulla och opålitliga.

Fjeringarna anser att Stamfolket är Alvernas budbärare och visar dem stor respekt och behandlar dem mycket väl.

Riket är Fjeringarnas stora fiende i denna värld och deras missionärer måste stoppas till varje pris enligt Brynhilda. Enligt hennes völva är missionärerna onda varelser och bryter mot allt vad kampen står för.

Då Riket aggressivt går fram i sina försök i att konvertera Fjeringarna att underkasta sig kyrkan och ge upp sina traditioner är de hatade och många Fjeringar anser att en bra Rikesman är en död Rikesman. Fjeringarna ser heller inget fel i att ta Rikets bönder eller borgare till träl. Dock har ett fåtal av Rikets och Fjeringarnas handelsmän kommit överens då de har en ömsesidig handelsrelation.

Svartbloden som vandrar omkring i Trogheim är enligt Fjeringarna jättarnas förtrupper, vars onda hjärta bara bultar för att förstöra den värld som Fjeringarna känner. Det är varje Fjeringar uppdrag att dräpa de Svartblod som de kommer över, om det är möjligt. Fjeringarna beskyller Riket för Svartblodens uppkomst då deras missionärsarbete har gett jättarna makt nog att skicka hit Svartbloden.

Yrken

-Jägare

-Krigare

-Sköldmö (kvinnor)

-Hirdman/Huskarl (män)

-Bärsärk (män)

-Völva (kvinnor)

-Handelsman/kvinna

-Gode (Präst)

-Gydja(Prästinna)

-Sköka

-Träl

-Skald